

[Ingerlise Koefoed]

dagblad. Men lad os kigge i udvalget på, hvordan man ellers kan gøre.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Hr. Tastesen drager direkte den fynske presse ind i billedet, men jeg vil ikke kun tale om den fynske presse, for vi har mange steder set, at dagblade med vidt forskellig observans har overlevet den vældige blad-død, vi har oplevet gennem de sidste 25 år. Jeg synes, disse dagblade netop har vist, at de med deres monopol i høj grad kan betjene deres egn og deres område med alsidighed. Jeg synes, det er synd at mistænkeliggøre de mange gode dagblade, der er kommet i den situation, som de i virkeligheden ikke selv er skyld i. Hr. Tastesen ved lige så godt som jeg, at mange af disse blade har kæmpet og kæmper med meget vanskelige økonomiske forhold, og derfor ved de selv, at deres eksistens afhænger af, at monopolet ikke misbruges, men at de er alsidige. Derfor synes jeg, at de i deres arbejde har bevist, at man ikke på forhånd kan beskyldte dem for ensidighed og derfor udelukke dem fra at være med i det lokale radio- og TV-arbejde.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg vil da gerne citere for hr. Tastesen grundlovens § 77 én gang til:

»Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingensinde påny indføres.«

Hr. Tastesen går ind for censur, hr. Tastesen går ind for påbud, hr. Tastesen går ind for, at man nedsætter nævn, og hvad ved jeg, der skal udvælge de mennesker, der får lov til at komme med deres meninger. Hvis hr. Tastesen virkelig mente, at han ville være med til at overholde grundlovens § 77, er det meget enkelt, for så kan man lave en lov, som svarer til loven om pressens brug. Der står nemlig ikke ét eneste ord om, at der er nogle, der skal bestemme, hvem der skal trykke, hvornår de skal trykke, hvad de skal udtale, og hvad de skal mene. Der har man etiske regler, og man har et pressenævn, som kan bedømme disse sager. Det er også beklag-

eligt, at man har dette efterrationaliserings-radoråd i Danmarks Radio i stedet for et fornuftigt pressenævn, der kunne berigtige fejltagelser og forkerte udtalelser.

Hvis man gik ind for at overholde grundlovens § 77, var der altså ingen problemer i at lave en fornuftig lovgivning på dette område. Ministerens forslag har jo netop vist, at der er en mangfoldighed af muligheder for at lade dem, der har lyst, sige deres mening, hvis de vil gå ind under én eneste forudsætning: udbud og efterspørgsel. De må selvfølgelig investere økonomisk for at få denne rettilighed, men det er jo lige det modsatte, hr. Tastesen vil. Hr. Tastesen vil styre, forbyde og tildele. Det har intet med grundlovens § 77 at gøre.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Man skal ikke tro på hr. Maisted. Han citerer ikke på nogen måde mine holdninger korrekt, for jeg har i realiteten den stik modsatte holdning, nemlig at vi skal sikre et system i lokalmedierne, der giver mulighed for, at alle, der ønsker det, kan få ytringsmuligheder og ytringsfrihed, og at ytringsfriheden ikke begrænses til de få og stærke. Alle, der ønsker en sendetilladelse efter de regler, der stilles op, må deles om de frekvenser, man teknisk kan stille til rådighed. Og så går jeg derudover ind for en åben kanal, hvor enkeltpersoner og grupper af mennesker, som gerne vil have deres budskab frem i radio eller TV efter båndværkstedsideen, kan få lejlighed til at ytre sig. Det er det, jeg mener sikrer ytringsfriheden, og der er ingen grund til at pådutte mig nogen som helst anden mening og holdning. Det er hr. Maistedes opfindelse.

(Kort bemærkning).

Flemming Jensen (KF):

Fru Ingerlise Koefoed har slået fast – hvad jeg ikke var i tvivl om – at hun ikke var frygtsom, men alligevel står fru Ingerlise Koefoed op her og frygter. Hun frygter nemlig, at dér, hvor man kun har ét dagblad, vil det blive misbrugt som monopol, om ikke andet så i det stofvalg, man foretager.

Jeg ved ikke, om fru Ingerlise Koefoed nu eller måske siden vil nævne blot ét eksempel